

koršen je bila poprej, ampak postane sama del novega zemljišča.

Iz teh ozirrov si usojam prav toplo priporočati, da se visoka zbornica izreče za predlog častitega gospoda poslanca pl. Lenkha, oziroma da sprejme predlog upravnega odseka, ki se jednako glasi, namreč: Visoki deželni zbor skleni: Visoka c. kr. vlada se pozivlje, da dež. zboru v prihodnjem zasedanju predloži načrt zakona o zlaganju zemljišč.

Poučni in zabavni del.

Pomeranče.

Jedva rumenkaste, kakor bi jim nedostajalo krvi, pridejo prve pomeranče na evropska trgovišča.

Ljubitelji tega sadu, kateri ga pokusijo že v težkem pričakovanju, bi mogli pričati, da so odkritosrčni, da ga ni slabšega sadu na svetu. V naših severnih deželah niti pojma nimamo o tem, koliko je potrebno decembersko in januarsko solnce, da pomeranče popolnoma dozori, ravno tako potrebno kakor avgustovo za breskve in septembersko za grozdje.

Tu mislim decembersko in januarsko solnce teh dežel, v katerih zore pomeranče, kjer je zima le podaljšanje jeseni do pomladi. Zato se pa popolnoma zrele pomeranče morejo dobiti v trgovini samo proti pomladi.

Pomeranče najfinejšega okusa poznajo samo tisti, ki jih jedo popolnoma zrele kar z drevesa. Dninar v Andaluziji ali v Algiru nikakor ne vzame v usta pomeranče pred Božičem. Arabi v Biskri, ki se pečajo s pridelovanjem najzgodnejših vrst tega sadu, jih začno sami jesti jako pozno v februarju ali marcu.

Pridelovatelji pomeranč, kateri hite s prodajo, obero popolnoma zelene, in tako odpošljejo sadnim trgovcem. Zore se le po poti in dobe zlato barvo, ki nas mika v prodajalnicah. Žal, da se pri takem zorenju ohrani nego trpka ostrota, katere so pa pri pomerančah že navajeni. Nam bi morda popolnoma zrele pomeranče na mestu se zdele celo prezrele in bi nam ne ugajale.

Naše občinstvo lahko prepričaš o čimer hočeš, trgovci uravnavajo njega okus po svoji volji. Tako misli večina izmeje nas, da so kislaste in skominaste, tako imenovane valesinske pomeranče s tenko svetlo kožo najbolje. Pomeranče, ki so izrastle v južni Franciji ali Španiji, imajo navadno to lastnost, in trgovci, ki znajo hvalliti svoje blago, to proslavljajo za nekako prednost, kar je pa le pomankljivost. Niti maltijske, niti tudžiske in algierske pomeranče, katerim se mora po sodbi veščakov dati palmo prvenstva se ne odlikujejo s tanko in svetlo kožo, kakor pomeranče iz severnih krajev. Španske pomeranče z lugurijskega obrežja se niti primerjati ne morejo z onimi iz južnih krajev, katerim daje solnce dovolj svetlobe in gorkote.

Zato pa ni treba toliko gledati na vnanjost pomeranč, temveč na to, od kod so. Najboljše pomeranče pri-

bajajo s Malte, iz Bužija v Algieru in pa z Azorskih otokov. Potem pridejo na vrsto pomeranče s Krfa, Algarskih otokov in Zapadnega Algiera. Dosti slabše pomeranče še rode Italija, Balearski otoki in Španija (tako imenovane valenske v trgovini.) Kar se pa tiče pomeranč iz Toskane, Lombardije in južne Francije pa moramo reči, da je njih jedina dobra lastnost že imenovana tenka in gladka koža, kar jih dela, da so prijetne videti za oko.

Sedaj preidimo k porabi Maltijske in azorske pomeranče porabijo se največ doma, samo malo jih gre v London. Na Malti se jako malo pomeranč pridelava in še angleška kraljica in bogatejši lordi morejo računati na to, da pojedjo po zimi nekaj maltijskih pomeranč. Pomerančni gozdiči na tem otoku so slabi videti, ker jim nedostaje vode in dobre zemlje. Otok je jako kamnit. Baš zato so pa pomeranče s tega otoka najboljše na vsem svetu. Tudžijske pomeranče so bolj rudeče kakor maltijske in rasto v Baborski Dolini v Mali Kabiliji. Okusa niso slabšega od maltijskih. Čudno je, da evropski trgovci zato nimajo pojma, samo Angleži jih pokupijo nekaj ladij, ker se na londonskem trgovišču te pomeranče pod imenom „afriške“ jako čislajo. Večina pa teh pomeranč pokupijo bogati Evropci in domačini v Algieru samem. Tudžijske pomeranče so čudo primerno male dežele, najlepšega kota v vsem v Algieru, katerega namaka reka Agren. Te vrste pomeranče se ne sme zamenjavati z raznimi vrstami, ki se privažajo iz algierskega mesta Blidaha in oranskih pristanišč. Tudžijsko pomerančno drevo je posebne vrste, jako porasteno s trnjem. To drevo se mora prirediti iz semena in se ne da cepiti.

Pripoveduje se, da je seme dobil neki mohamedanec, ki je kmalu po Mohamedovem času šel na romanje v Meko, od nekega Kitajca in domu prisedši ga posejal. (Konec sledi.)

Novice.

— Odlikovana vojaka. Korporala ljubljanskega sanitetnega oddelka Ivan Slana in Ivan Zajšek, ki sta požrtovalno delovala za časa legarja (tifusa) v Pulju, sta dobila srebrni zaslužni križec s krono.

— Županom občine blejske je občinski odbor zopet soglasno izvolil dosedanjega župana g. Peternel-a. Nova volitev je bila potrebna, ker je g. Peternel odložil županski mandat.

— Shod volilcev v Kranju sta sklicala dne 25. t. m. posl. dr. Ferjančič in Viktor Globočnik. Volilci so poročili odobravalni in izrekli poslancema zaupanje.

— Pri občinskih volitvah ljubljanskih, ki se vrše ta teden zmagala je doslej v tretjem in drugem razredu narodna stranka. V III. re je imela boriti proti kandidatom nekega „meščanskega volilnega odbora“, v drugem razredu pa celo proti nemškonalijonale barve. Prodrila je v obeh razredih s svojimi kandidati z znatno večino. Danes voli prvi razred. Voliti je pet odbornikov. Nemška stranka je postavila dva kandidata. Upati je, da tudi v tem razredu narodna stranka spodbije tla gospodstva željnimi Nemcem in prodere z vsemi svojimi petimi kandidati.

— **Dramatično društvo v Ljubljani** ima dne 3. maja ob 8. uri zvečer v čitalniški kavarni svoj izvanredni občni zbor. Na dnevnem redu je sklepanje o delovanju društva v bodoči igralni dobi. Slovensko gledališče, kakor znano, se ima boriti z velikimi težavami. Posebno gmotno stanje ni najboljše. Znatni dolg zavira delovanje. Občnega zbora naloga bo ukreniti potrebno glede poplačila dolga in glede nadaljnega delovanja slovenskega gledališča.

— **Slovanski učiteljsčniki v Kopru.** Italijanska sodrga še vedno ne pusti pri miru slovanskih učiteljsčnikov v Trstu. „Edinosti“ se piše naslednje o nečuvnem napadu iz Kopra: „Pripovedovalo se je, da se je med časom velikonočnih počitnic mir povrnil v naše mesto; zatrjevalo se je, da so slovanski učiteljsčniki brez pravega povoda po noči o največem dežji zapustili zavod; pritrjevalo se je celo uradno, da je vse izmišljotina — a glej! vsi ti možje, vsi ti uradi, ki so hoteli zatajiti žalostne dogodke slednjih tednov, so se lahko dne 20. t. m. prepričali, da lažejo naši nasprotniki, in da se mladina kar sili in goni v nevarnost. Ob 5. uri popoldne odplul je parnik „Carli“ iz Trsta v Koper, na tem je bilo nad 150 ljudi med njimi četvorica slovanskih učiteljsčnikov; Kutin, Orel, Bratina in Vales, ki so zidali na možato besedo ravnateljstva ter se podali v Koper. Mirno in tiho, propadlih lic, sedeli so v kotu blizu stranišča na „poppi“, kajti že ko je parnik odplul, slišali so se glasovi: „Evviva Istra italiana“. V zalivu miljskem je stopil k njim provokatorični glasom mladi krojaški pomočnik c. kr. finančnega liferanta Valentinija in je pričel: „Se voi puei ščavi, che se scapati? Gavé proprio c. . . in brage. E gavé de fatto rapporto a Vienna al parlamento; ma sta anno non e udienza per i ščavi. Gavé c. . . proprio in brage m. . . Noi non vlemo ščavi in Capodistria itd. — Preplašeni gojenci so obmolknili. Na to je prišel provokant v drugič in v tretjič. Neki mestni strežaj, ki je bil slučajno na parniku, ga je odpodil, a mož se je vračal vedno in po sili. (Med izgredom je strežaj povsem zginil!) Med tem je začel hujskati pri drugih in kmalu je bila okoli naše četvice sodrga, kacih 30 napadalecev, med njimi že iz prejšnjih dni znani izgredniki (brivci, čevljarji, krojači in nekaj „pavlanov“). Po povelji jednega gospoda profesorja je zbežala naša četvorica v slednji konec „prove“. Tam se jih je usmilil prečestiti gospod c. kr. stotnik Baronio, ki se je postavil v svoji dostojanstveniški uniformi pred dijake in jim zagotovil, da jih hoče braniti, naj le ostanejo pri njem. Divji hrup se je množil. Klici Fuori ščavi — Fuora gli vlemo li ščavi in divje petje: „Lega nazionale“ in „Patria de Rossetti“ se je razlegalo grozno pretilno. Jeden profesor italijanske narodnosti in ob enem duhovnik, ki jim je mirno svetoval, da naj bodejo mirni, da to ne kaže omike, bil je zasmehovan izžvižgan. Druhal se je že na 3 korake približala revnim dijakom in le dobrota g. stotnika je zahvaliti, da ni prišlo do groznega čina. Sodruga je bila kakor zdvijana. To je trajalo do Kopra. Na krik in vrisk prihrumela je nova sodrga iz mesta — a prišli se tudi štirji žandarji, ki so si natančno ogledali ekscedente in potem dijake spremili na dom. Navzoči so bili na parniku kakor priče: gg. c. kr. profesorji Curto, pl. Kleinmayer, Šubic, Bisiag; c. kr. sodnjiski pristav Clarici, učiteljci Goglia in Hrvatini in posebno pa gospod c. kr. stotnik Baronio, kateremu so se revni gojenci zahvalili solznimi očmi. Bog ohrani vrlega moža! Na jutro 21. t. m. se je napravila tožba na c. kr. urad. — Vrhu tega, da se slovanske učiteljsčnike tako napada, poroča se, da jim preti se druga nevarnost. Hoče se jih v šoli kaznovati, češ da so si sami podaljšali počitnice. Dotična preiskovalna komisija že deluje. Zunaj šole se slovanskim dijakom nič bolje ne godi. Lahih jih še vedno preganjajo. Dne 22. t. m. padalo je zopet kamenje po oknih omh hiš, koder stanujejo slovanski dijaki. Res nečuvne se morajo zvati te razmere v Kopru. Torej proti ubogim dijakom ki so bežali pred silo,

hočejo zdaj še disciplinarno postopati. Upamo da slov. državni poslanci pojasnijo razmere pri osrednji vladi in da se slov. dijakom da zadoščenje. Radikalni pripomoček zoper vse to nasilstvo lahonsko bi pa bil da bi se učiteljsče premestilo iz nestrpnega Kopra. To se mora tudi zgoditi.

— **Goriške razmere.** Napram brezobzirnemu in nasilnemu Lahonu jeli so se zavedni prebivalci Goriške prav vrlo gibati. Tako, da krivična zmaga, katero so dosegli Italijani ob zadnjih državnozbornih volitvah, mora temu škodovati, nasprotno pa Slovencem koristiti. Goriški Slovenci so se tako resno prijeli gesla „Svoji k svojim“, da Italijani že zmajejo z glavami. Priporoča se, da naj tvrdka ali trgovec, od katerega naj Slovenec kupi, odgovarja vsem desetim naslednjim zapovedim: 1.) Trgovec bodi Slovenec. 2.) Imej samo slovenski napis. 3.) Njegovo službujoče oboje bodi slovensko. 4.) Vse trgovsko poslovanje in pisanje s Slovenci bodi slovensko. 5.) V njegovi rodbini mora biti občevalni jezik slovenski. 6.) Deca njegova mora obiskovati slovenske šole. 7.) Trgovec naj bo član samo slovenskim društvom. 8.) Vsaki mesec naj po moči kaj žrtvuje za Ciril Metodovo družbo. 9.) V nobeni zadevi naj ne koketuje z Lahih. 10.) Njegova deca naj se ne ženi z Lahih. Z ozirom na te korake goriških Slovencev bi bilo prav svetovati slovenskim obrtnikom in trgovcem, da se nastanijo v Gorici. Da bodo dobro shajali so jim porok zavedni goriški Slovenci. Posebno dobro bi opravil v Gorici slovenski trgovec z oblačilnim blagom, ker ni nobenega ondi. Do teh djanj napotili so goriške Slovence nasilni čini prenapetih Lahonov ob zadnjih državnozbornih volitvah, da pa trdno ostajajo pri započetih korakih v to jih silijo in k temu jih morajo vspodbujati vedno rastoče nesramnosti Italijanov in druge neznosne razmere, ki vladajo na Goriškem. „Soča“ piše: „V nedeljo dne 18. t. m. so bili nekateri goriški in tržaški Lahih v neki gostilni na cesti proti Solkanu. Lahih so se, kot navadno, obnašali ošabno ter žalili Slovence na že znan način tako, da je zadnje minila potrpežljivost in so začeli reagovati na izzivanja. Posledica je bila ta, da so bili le Slovenci zaprti! V torek popoldan se je zbralo v Št. Andražu lepo število Slovencev iz Gorice, kateri so se zvečer mirno vračali domov. Na tržaški cesti so jih pričakovali goriški laški pobalini s harmoniko ter so izzivaje prepevali in godli pesem „Lasse pour“ itd. Da se izognejo Slovenci neljubim napadom — in potem še zaporu — so vstopili nekateri v bližnjo gostilno, drugi pa so jo mirno pobrali domov. Za poslednjimi pa so rjovel veliki in mali otroci tako, da se je gnjusilo to celo nekaterim Nemcem! Lahov ni bil nijeden zaprt! 22. t. m. opoldan je zaklical neki potrjeni novinec „Živio“ v kapucinski ulici. Nakrat je skočilo okoli njega par sto Lahov, kateri so ga zmerjali. Straža je prišla in zaprla zopet — Slovenca! Isti dan ob 1. uri popoldan je bil na Travniku neki pretep, katerega je povzročila laška sodrga in kateri se je končal seveda z zaporom nekaj slovenskih novincev. Očividec, ki je pripravljen tudi priseči, pripoveduje tako-le: Četrť pred 1. uro popoldan je prihajalo okoli 6 novincev iz Tržne ulice po Šolski ulici na Travnik. Za njimi je šlo več znanih goriških fakinov, ki so mej potom hujskali druge in se je na ta način zbrala že na Travniku tolpa laške sodrge. Slovenski mladeniči so šli k izvoščeku Grusovinu, ki pa ni hotel niti govoriti z njimi, še manj pa, da bi jih peljal, kar so zahtevali. Šli so potem h Collenzu, ta jim je baje rekel: „Mi no meno i sciavi“. Ker so pa slovenski mladeniči izrečno zahtevali, da jih mora peljati, zagrabi Colienz za bič in udari dvakrat z debelim koncem z vso močjo po jednem mladeniču tako, da je koj padel na tla. Hitro na to mu je izvil drugi mladenič bič iz rok in Collenz je pognal svojega konja naprej, na kar se vsuje, cela okolu stoječa druhal in željno pričakujoča laška sodrga na teh ubogih šest slovenskih novincev in jih počne tepsti. Jednega, ki je že prej bil od Collenza močno pobit, vrgli so na tla in jeden ga še celo z

nogo teptal po glavi, da je ubogi mladenič komaj vstal in bil po celem obrazu ranjen in krvav. Dotlej ni bilo na Travniku nobenega stražnika, dasi je bilo nad jeden četrt ure vse polno ljudij na Travniku. Ko bi bili že lahko ubiti slovenski mladeniči, prihiteli so stražarji ter po navodu znanih laških fakinov vlovili slovenske mladeniče ter jih peljali, v spremljevanju cele množice laške sodrge, na policijo. Pozneje pa se je vsa reč pojasnila, da so mladeniče izpustili; preiskava se je pričela proti vozniku Collenzu in sokrivcem. Mej pretepom so se slišale besede: „Morte ai sciavi, abasso i sciavi“. Sedaj pa naj kdo reče, da nimamo Slovenci prav „fletnih“ dnij tukaj v civilizovani Gorici. Kdo je kriv, kdo dela prepire? Že pride dan plačila, ker mera bode kmalu polna — 22. t. m. je prišlo iz Brd kakih 150 mladeničev na vojaški nabor v Gorico; spremljali so jih stariši, župani in drugi možje, v vsem skupaj okoli 300 oseb. Držali so se skupno, ker niso nič zapuili javni varnosti v Gorici. Kdo jim to zameri? Kdo naj tudi zameri, ako so nekaj peli in včasih spustili kak „živio“, ko gredo zapisovat svojo mlado kri za državo in cesarja namesto laških figovcev, ki niso za nič in ki raje begajo čez mejo? Toda vedli so se dostojno! Goriškim iredentovcem je seveda tak nastop Slovencev že silovita provokacija! Ko so šli mimo hiše župana Venutija, začele so padati na nje doli iz županovih oken palice, stolčki in druge trde reči. Nastal bi bil lahko velikanski škandal, da ni bilo županov in starišev mej mladeniči. Ali bi ne bili povsod drugod reagovali na tako početje — županovega sina ki se je nasrkal take „avite kulture“ po zavodih in šolah v — Italiji?! Redarstvo je delo županovega sina pod ključ. Župan Venuti, Pajer, Verzegnassi in drugi so napenjali vse moči, da bi nadepolnega sinka osvobodili, in to se jim je posrečilo. — Slovenca, učitelj G. in osmošolec Ž. sta bila 9 dnij v preiskovalnem zaporu, mladenič Cijan iz Št. Andreža celo 25 dnij; ta je bil ves čas le dvakrat zaslišan. Venutijev sin pa, ki je uprizorili nečuven škandal, je bil še isti dan zaslišan po preiskovalnem sodniku Franceschinisu (in sicer pri c. kr. glavarstvu in ne v zaporu!!) in potem izpuščen! Zdaj pa vprašamo: Zakaj taka dvojna mera? Kako naj upliva ljudstvo tako ravnanje?! — V Gorici ne veljajo več avstrijski zakoni, marveč gospodje na glavarstvu delajo tako, kakor slučajno skoči jednemu ali drugemu ali tretjemu v glavo. — 22. t. m. sta bila povabljena dva mladeniča iz Renč na glavarstvo vsled ovadbe nekega Renčana v fantovski zadevi. Komisar Prinzig ju je dal odgnati po zaslišanju kar v zapor. Ko je videla to mati jednega mladeničev, je padla skoro v omedlevico. Od kdaj pa ima komisar Prinzig tako pravico? Po avstriskih zakonih je nima! No, gospod P. se bo že zagovarjal radi takih svojih činov, ki drzovito kršijo § 321. in 322. kar. zak.

— Slovensko planinsko društvo napravi v nedeljo dne 2. maja izlet k sv. Joštu. Odhod z jutrajšnjim gorenjskim vlakom. Društvo je poskrbelo za daritev sv. maše ob 10. uri.

— Na Brezjah bo od 1. maja do 15. oktobra vsaki dan sv. maša ob 1/2 10 uri dop. Ob nedeljah je služba božja ob 1/2 11 uri. Večje praznike in vse zapovedane Marijine praznike je duhovno opravilo tudi ob 1/2 7 uri zjutraj.

— Za Barjane je mestni magistrat ljubljanski ednako drugim letom nakupil za kacic 300 gld. raznih poljskih semen ter jih razdelil mej dotične revne kmetovalce.

— Za vinorejo. C. kr. poljedelsko ministerstvo je za kranjske kmetijske podružnice v vinorodnih krajih kupilo 25 peronospora-brizgalk, da jih bodo te nepremožnim vinogradnikom posojevale.

— Mrtvenega so našli dne 23. t. m. v Kranjski gori Alojzija Blenkuša. Imel je prestreljena prsa, poleg njega pa je ležala puška. Nesrečnež se je najbrže sam ustrelil.

— Pogreša se 24letna Marija Virant iz Bresta pri Ljubljani. Ker je slaboumna, se domneva, da se je pripetila kaka nesreča.

— Požara. Dne 21. t. m. je nastal ogenj v hiš Mihaela Perkota v Zg. Veterneku v Kranjskem okraju. Požar je uničil to in še dve sosednji hiši. Ogenj je zanetila neka 7letna slaboumna deklica Mihael Kogej se je pri požaru tako poškodoval, da so ga morali prepeljati v deželno bolnico. — Dne 19. t. m. je jelo goreti v skednju Ant. Močniku v Pečah v Kamniškem okraju. Zgorela je tudi hiša z vsemi pridelki vred. Zažgal je 55letni hlapec Janez Kos, doma iz Krašnje. Kos je ležal pijan ob hiši. Pogorelec Močnik ga je spremil v svoj skedenj, da se prespi. Kar nastane ogenj. Ker se je zatnjevalo, da so videli Kosa proč od skednja leteti, ga niso iskali. Po požaru pa so ga našli mrtvega. Ostal je v ognju in končal svoje življenje. Domneva se prav da je ponesrečenec zažgal, morebiti z neogasnjeno smodko, ki je tlela v njegovem žepu.

— V Preserji so dne 26. aprila zvečer pogorela štiri poslopja. V požaru je tudi storila konec stara ženica Lenka Merkun. Kako je ogenj se ne ve. Pogoreleci so za le neznatne svote zavarovani.

— Nova telegrafska postaja se napravi pri poštnem uradu v Raki v krškem okraju.

— Mejnarodna vojska na Kreti. O življenju vojakov evropskih velevladstij na Kreti piše „Armeebblatt“: Medsobni odnošaji vojakov raznih evropskih držav so kolikor se more misliti izvrstni. Glavni predmet razgovoru in razpravljanju novodošlim je vedenje, kretanje, trdnost in občudovanja vredna hladnokrvnost turških vojakov. Ti vojaki se jako slabo oblečeni in veliko jih je, ki nimajo obuvala; že par mesecev niso dobili plače, a vendar so dobre volje, da imajo le svojo zelo frugalno hrano. Nekateri izmed njih stoje po 10 ur na straži, a ne godrnjajo, naši jih občudujejo strme. Plača v različnih vojskah je tudi važen predmet razpravam med vojaki. V prvi vrsti je treba priznati izbornu obskrbo Angležev v vsakem pogledu, posebno v zdravstvenem. Vsaka stotnija ima po 2 zdravnika in 4 postreščke. V tem, ko se morajo vojaki vseh drugih držav hraniti iz zaloga na vojnih ladijah, dobivajo angleški vojaki hrano svežo s kupčijskih ladij. Najboljšo plačo imajo angleški in pa nemški vojaki, najmanjšo pa francoski in italijanski. Kljub vsemu temu razločku pa se ne zavidajo vojaki drug drugemu, še manj pa si žele zameniti svojo narodnost, da bi morda zaradi tega dosegli — boljšo plačo.

— 265 goldinarjev zgorelo. Poljski čuvaj Joco Boca v Spodnji Motičini na Hrvatskem spravil je z velikim trudom svoto 265 gld. skupaj da se izplača hišico katero je kupil. Poprodal je tudi vso živino, da je k denarju prišel. Teh zbranih 265 gld. v bankovcih je zavil in shranil v pečno cev. Nekega dne, sta bila slaboumna čuvajeva sina, dečka od 11 do 13 let — sama doma. Zakurila sta peč in bankovci so so zgoreli. Mislimo si pač lahko kako more biti vsled tega siromašnemu čuvaju.

— Amerikansko. Iz Texasa javljajo sledeči prav ameriški slučaj: Nedavno je bogata gospa Belmont izgubila eden prst desne roke. Pala jej je na um srečna misel in razglasila je po časopisih, da hoče plačati 1000 dolarjev oni ženski, ki bi si dala odrezati zdravi prst, ki naj bi se njej pričvrstil. In dobila se je neka miss Dismore, ki ji je pripravljena za penudeno nagrado storiti to uslugo in si dati prst odrezati, samo če proti temu oblasti ničesar nimajo.

— Uzoren hišni gospodar. V Tournai-ju na Francoskem je nedavno umrl kanonik Dubois. Ta 78letni starec je imel v Maconu več hiš. Ker so bila v kanonikovi hiši stanovanja prav po ceni, so stranke stanovale v njih po več let. Ko so po smrti odprli kanonikovo oporoko, videli so, da je vse svoje hiše zapustil gostačem.

— 24 dnij brez hrane je preživel neki krošnjar v Parizu. Naveličal se je živeti in se je zaprl v svojo sobico ter ni ničesar zavžival. Ko so ga ljudje po preteku 24 dnij

našli, ga je bila samo kost in koža in popolnoma je onemogel, toda zdravniki so 64letnega starca še ohranili pri življenju.

— **Jubilejna knjiga v avstrijskem poljedelstvu in gozdarstvu.** Pod pokroviteljstvom avstrijskega poljedelskega ministra grofa Ledeburja se je sešel odbor, ki hoče povodom 50letnice vladanja presvitlega cesarja izdati zgodovino o avstrijskem poljedelstvu in gospodarstvu in to za dobo od leta 1848 do 1898. leta — Jubilejna knjiga se izda tudi o avstrijski veliki industriji

— **Požrtovalnost Grkov.** Grki bivajoči v Egiptu, so nabrali med seboj in poslali v Atene ogromno svoto 100 000 funtov šterlingov (okrog 1.200 000 gld.) za vojne namene. Razni grški bogatini ponujajo izdatne svote za notranje posojilo Grške. Neki grški milijonar v Aleksandriji je podpisal 2 milijona. Spl h Grki kaj radi nabirajo svoje bogatstvo v tujini, toda nabrani denar trošijo v domovini in to največ za javne namene. V Atenah so v poslednjih 6 letih potrošili za javne gradnje do 20 milijonov darovanega denarja. Atensko vseučilišče je dobilo za osnutje novih profesur: 100.000, 250 000 in 600 000 drahem od treh različnih bogatašev. Dumpas je zatem poklonil 80 000 drahem za zunanji okras vseučiliščne zgradbe. Grški narodni muzej je dobil od mecena Bernardakija 200 000 drahem, od Sturnarjeve pa 75 000 dr. Rodbina Tosica je darovala potitehniški šoli 1 milijon drahem, milijonar Barvakis je upisal 1 in pol milijona za razširjenje pomorske šole, Rixaris je daroval 1 milijon za teologiški zavod, Aretaios jeden milijon za kliniško šolo, Hadžikosta 1 milijon za sirotišče, Pangas 2 milijona za zgradbo skladišč, Zafiri 250 000 drahem za javne ure, Zappas 2 in pol milijona za stalno izložbo grških narodnih proizvodov. Pokojni dunajski grški milijonar Sina je ostavil 2 in pol milijona za zgradbo grške akademije, njegov brat je poklonil mestu Atene observatorij. Rodbina Rali je darovala 250 000 funtov šterlingov za zgradbo novega gledališča v Atenah. In tako bi mogli navajati še dolgo vrsto bogatih daril. Kjerkoli žive Grki, tam je grških milijonarjev, a sleherni izmed njih se spominja prej ali pozneje svoje domovine in ji nakloni milijonarski dar.

Skladi soli v Bosni. Pri Slanacu okraj Krupa je deželna vlada preiskala zemljo in naletela na velike sklade soli. Z dobivanjem soli utegne deželna vlada ondi v kratkem pričeti. Že ime Slanac da sklepata da je ondi sol doma in še v prejšnjih časih so naj brže dobivali ondi sol.

— **Dete pod železniškim vlakom.** Na neki češki železnici se bi bila nedavno lahko pripetila strašna nesreča. Strojvodja mešanega vlaka je opazil na progi sedeče dete. Vlaka ni mogel ustaviti, ker je bil v največjem teku in šlo je vseh 13 vagonov preko otroka. Prestrašeno dete pa je mirno ležalo na progi in ostalo k sreči popolnoma nepoškodovano.

— **Pijanci v Ameriki.** Parlamentu Združenih držav je dižava Novjork predložila načrt zakona, v katerem se zahteva 100 000 funtov šterlingov za ustanovitev selske naselbine blizu Nevjorka, kamor naj bi se pošiljali navadni pijanci in druge nepristojne osebe. Te osebe naj bi ostale ondi pod posebnim nadzorstvom toliko časa, da bi se poboljšale

— **Ne pijte surovega mleka!** V novjšem času so opazili zdravniki, da se je jetika pojavila v marsikateri družini le vsled tega, ker so dotičniki pili surovo mleko jetične krave. Ker se na kravah, ki bolehajo na pljučah, s početka ne opaža bolzen, in ker marsikdo ne ve, da ima mleko od jetične krave takozvane tuberkulozne bacile v sebi, ki prenašajo jetiko na vsakega, ki pije tako mleko, dobro je opozoriti širše občinstvo, da nikakor ni priporočati, da se pije surovo mleko, ampak mleko naj se dobro prekuha pred uporabo. Ko je mleko zavrelo, se je že segrelo na 95 do 100° C. in v tej vročini poginejo tuberkulozni bacili. Zato je nevarno piti nezavreto mleko.

— **Ljudožerec.** Nedavno je bila v Blumbergu pri Ostricah na Češkem umorjena 13letna Ema Schmidt. Orožniki so prijeli nekega 26letnega Antona Bittnerja, ki je bil sumljiv, da je izvršil umor. In glej našli so, da je imel Bittner v svoji torbici jedno otroško uho in pa kost, na katerem se je še držalo nekaj človeškega mesa. V gozdu, kjer se je pa umor izvršil, našli so otroško roko in veliko ponev, pod katero je ogenj izumrl. Preiskava bode dognala, če je prijeti Bittner res ljudožerec.

— **Otročji samomorilec.** V petek zvečer sta našla dva redarja v pratra na Dunaju na tleh ležečega dečka brez zavesti. V bolnici, kamor sta ga prenesla, se je izkazalo, da se je 14letni deček, Aleksij Mlčoh, sin dunajske perice, hotel usmrtiti s fosforjem. Ko se je mladi samomorski kandidat zavedel, je povedal, da je hotel končati, ker ga zmerjajo ljudje z — norcem. Kot 13letni deček je postal vajenec pri fabrikantu glasovirjev. Ko ga je mojster enkrat pokaral, razburil se je Mlčoh tako, da je ležal 3 dni v omedlevici. Poslej je iskal deček zaman nove službe. Povsod so ga odtirali kot norca in uboga mati njegova ga je takisto zmerjala z — norcem. To je Aleksija toli bolelo, da se je hotel zastrupiti s kloroformom. A rešili so ga. Nato je zopet par tednov stradal, iskal službe ter prenašal zmerjenja, da je norec. V petek zvečer pa si je kupil z zadnjimi 5 novci vina, nastrgal vanj užigaličnih glavice, izpil tekočino ter čakal smrti, katere sta ga jedva še rešila redarja.

V svrhu varnosti občinstva pred ničvrednimi ponarejanji nosim od sedaj nadalje to-le oblastveno registrovano varstveno znamko.

Jedino pravi Balsam

(Tinctura balsamica)

iz lekarne pri „angelju varhu“
in tovarne farmacevtskih preparatov

**A. Thierry-ja v Pregradi
pri Rogatec-Slatini.**

Preskušen in potrjen od zdravstvenih oblastev. (16)

Najstareje, najpristneje, najceneje ljudsko domače zdravilo, ki uteši prsne in plučne boleti in želodečni krč itd. ter je uporabno notranje in zunanje. V znak pristnosti je

zaprta vsaka steklenica s srebrno kapico, v katero je vtisnjena moja tvrdka **Adolf Thierry, lekarna „pri angelju varhu“.** Vsak balzam, ki ne nosi zgoraj stoječe zelene tiskane varstvene znamke, naj se odkloni kot čim cenejo tem nič vrednejo ponaredbi. Pazi naj se torej vedno natančno na zeleno varstveno znamko, kakor zgoraj! Ponarejalce in posnemovalce svojega jedino pravega balzama, kakor tudi prekupce nič vrednih ponarejenih, občinstvo varajočih drugih balzamov, zasledujem najstrožje sodnijskim potom na podlagi zakona o varstvenih znamkah. Kjer se ne nahaja zaloga mojega balzama, naj se naroči direktno in naslovi: **Na angelja varha lekarno A. Thierry-ja v Pregradi pri Rogatec-Slatini.** 12 malih ali 6 dvojnih steklenic stane franko vsake avstro-ogerske poštne postaje 4 krone, v Bosno in Hercegovino 12 malih ali 6 dvojnih steklenic 4 krone 60 vinarjev. Manj kot 12 majhnih ali 6 dvojnih steklenic se ne razpošilja. Razpošilja se samo proti predplačilu ali poštnem povzetju.

Pazi naj se vedno natančno na zgorajšno zeleno varstveno znamko, katera mora nositi v znak pristnosti vsaka steklenica.

**ADOLF THIERRY, lekarnar
v Pregradi pri Rogatec-Slatini.**